

Amigos, amigas:

La fatalidad ha querido que, ayer, en Barcelona, el terrorismo tiñera de sangre y lágrimas nuestra casa

Nuestra gente, nuestro país y el mundo entero han sido otra vez atacados por gente armada de odio.

Por nuestra parte, sobre todo, tristeza. Una tristeza que, desgraciadamente, impregna este Primer Festival Homenaje a Carmen Amaya. El "QUEJÍO" de Carmen está hoy justificado como nunca.

Para los amigos y familia de las víctimas nuestro más sincero cariño. Para sus verdugos nuestro más intenso desprecio. Hoy, nuestras armas contra esa gente despiadada será la música y el baile flamenco de Carmen Amaya, La Capitana, pero ahora, os pedimos un minuto de silencio

En memoria de las víctimas del atentado de ayer y de todas las personas que sufren la intolerancia y la violencia terrorista

Amics, amigues:

La fatalitat ha volgut que, ahir, a Barcelona, el terrorisme omplís de sang i llàgrimes casa nostra. La nostra gent, el nostre país i el món sencer han estat una altra vegada atacats per gent armada d'odi.

Per la nostra banda, sobretot, tristesa. Una tristesa que, desgraciadament, impregna aquest Primer Festival Homenatge a Carmen Amaya. El "QUEJÍO" de Carmen està avui justificat més que mai.

Per als amics i família de les víctimes el nostre més sincer carinyo. Per als seus botxins, el nostre més intens menyspreu i fastig.

Avui, les nostres armes contra aquesta gent despiadada serà la música i el ball flamenc de Carmen Amaya, La Capitana, però ara, us demanem un minut de silenci en memòria de les víctimes de l'atemptat d'ahir i de totes les persones que sofreixen la intolerància i la violència terrorista